

[Breckmann]

grønlandske forhold. Men jeg henstiller til Grønland, dér, hvor man kan, at række Færøerne en hjælpende hånd, før man retter bager for smed ved at true hele det færøske fiskersamfund og hele vor økonomi på grund af nogle få færøske fiskeres forsøg på at redde deres skibe og arbejdspladser ved fiskeri i fremmede farvande, selv om Grønland måske ikke kan bifalde disse lande, hvor bl.a. Grønlands fiskerisamarbejdspartnere rovfisker – her tænker jeg særlig på Japan – og stjæler fisk, mens færøske fiskere lander dem til fordel for de lokale befolkninger.

Hvis man vil ødelægge arbejdspladser i det sydlige Afrika, skal man bare sanktionere imod de lande, men jeg tror næsten, at man hellere først burde overlade det til de mennesker dernede at ødelægge deres egne arbejdspladser, hvis det er det, man tror de gerne vil. Det ved jeg nemlig at de ikke selv vil, og derfor skulle det ikke være hverken det danske, det grønlandske eller det færøskes parlaments opgave at ødelægge arbejdspladser andre steder i verden. Lad os dog være lidt konstruktive i den henseende, lad os dog hjælpe hverandre, især hvis man har råd dertil, og det har Grønland, også over for Færøerne.

Jeg håber – desværre er vores udmærkede udenrigsminister ikke til stede nu – at han kan gøre den danske regerings positive holdning over for Færøerne gældende ved at skaffe os nogle fiskekvoter, f.eks. oppe i Grønland – man kunne jo have et tredelt samarbejde om den mulighed – eller i andre NATO-lande, for trods alt udgør Færøerne en del af NATO, og vi prøver efter formåen at gøre vores pligt dér, og her tænker jeg måske især på Canada. Det er en henstilling til den danske regering om at hjælpe os i den henseende.

Hvis man vil være moralsk, så nytter det ikke at være dobbeltmoralisk. Vis først velvilje. Jeg håber, at man giver Færøerne en lille del af de grønlandske fiskeforekomsters umådelige overflod, som Grønland ikke er i stand til at fiske selv, før man truer os med at fratage os de rettigheder, som vi endnu ikke har set skyggen af, men som vi alligevel håber på at få, når lejligheden byder sig.

Som jeg sagde først, håber jeg, at dette her indlæg bliver opfattet som det, det er, nemlig et svar på, at det spørgsmål blev bragt op. Jeg var ked af, at det skulle blive bragt op, men efter-

som det blev bragt op af min kollega, har jeg i hvert fald prøvet på at svare en del.

Poulsgaard (FP):

Skuffet og fortørnet, sagde hr. Breckmann, ville hans vælgere blive. Det er det, de borgerlige vælgere er blevet, og derfor er Fremskridtspartiet i stor fremgang igen. Det kan Danmark være glad for. Jeg er ikke nær så god som hr. Breckmann til at skose socialismen, men det er jo ufatteligt, at man ikke snart ser de signaler, der er på vej. Gorbatjov er på vild flugt fra socialismen; han begynder nu at privatisere landbruget. Kina har for længst forladt socialismen, men et sted, man ikke har forladt den, og hvor man gennemfører socialismen og endda med borgerlige stemmer, er kongeriget Danmark. Det er en fantastisk situation. Vi er så kloge. Når man i dag har siddet og lyttet til alle de ord herinde, får man det indtryk, at der ikke er grænser for klogskaben. Er der så nogen, der kan fortælle mig, hvordan det kan være, at den klogskab resulterer i, at vi nu skylder 300 mia. kr. væk? Er der nogen, der i det hele taget kan forestille sig, hvor meget 300 mia. kr. er? Jeg tror ikke, man kan forestille sig det, men alligevel hører vi i den situation suk og beklagelser og demonstrationer, og jeg ved snart ikke hvad.

Forleden behandlede vi et forslag fra Fremskridtspartiet, hvori vi i al uskyldighed sagde, at de arbejdsløse skulle selv passe deres børn, at de ikke skulle beslaglægge vuggestuer, fritidshjem og andre ting. Hele flokken faldt over os som gribbe. Sådan noget reaktionært, menneskeffjendsk, og hvad der blev sagt, kunne man da ikke, og hvor var det synd for de stakkels børn. De samme kredse har hylet op om, at Danmark skulle have verdens korteste arbejdstid, fordi vi skulle være så meget sammen med vores børn som overhovedet muligt. Nu er der altså nogle forældre, der har tid til at være sammen med deres børn, og så er det også galt – det er synd, at de bliver revet ud af deres klima osv. Jamen der er da børn, der bliver flyttet rundt med hele tiden, fordi familier flytter og en masse andre ting. Det hører man ingenting om, men dér kunne man begynde at spare lidt. Jeg kunne tage i flæng.

Jeg står her med et blad, hvor der står: »Flygtningebørn i vuggestue« for at blive ved det. Jeg hørte godt, at hr. Behnke og fru Pia Kjærsgaard blev skældt ud, men det er vi så